

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DELEGATURA w ŁODZI

Aleja Piłsudskiego 8
90-051 Łódź, P - 73
Tel. (0-42) 636-36-89, Fax (0-42) 636-07-12
E-mail: lodz@uokik.gov.pl

RŁO/61-1/07/AB-

Łódź, dnia 27 kwietnia 2007 r.

DECYZJA Nr RŁO 16/2007

Na podstawie art. 23c ust. 1 w związku z art. 23a ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity Dz. U. 2005 r., Nr 244, poz. 2080, ze zm.: Dz. U. z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, Dz. U. z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, Dz. U. z 2006r. Nr 249, poz. 1834) i art. 131 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 50, poz. 331) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów z dnia 15 grudnia 2000 r. i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. z 2002 r. Nr 18 poz. 172, z 2003 r. Nr 6 poz. 68), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów wszczętego z urzędu przeciwko Przedsiębiorstwu Komunalnemu w Wieruszowie Spółka Akcyjna, ul. Biskupa St. Bareły 13, 98-400 Wieruszów

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

uznaje się za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów godzące w nie bezprawne działanie Przedsiębiorstwa Komunalnego w Wieruszowie S.A. polegające na zamieszczeniu we wzorcach umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków oraz we wzorcach umów o zaopatrzenie w wodę postanowienia umownego w brzmieniu:

„ Odbiorca usług dokonuje zapłaty za dostarczoną wodę i odprowadzone ścieki w terminie określonym w fakturze, który nie może być krótszy niż 7 dni od daty jej dostarczenia ”

co jest sprzeczne z § 17 ust. 1 rozporządzenia Ministra Budownictwa z dnia 28 czerwca 2006r. w sprawie określania taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryf oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków (tekst jednolity Dz. U. z 2006 r. Nr 127, poz. 886)

i nakazuje się zaniechanie jej stosowania.

Uzasadnienie

W II półroczu 2006 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej zwany: „Prezes Urzędu”) prowadził badanie struktury lokalnych rynków zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków w województwie łódzkim i świętokrzyskim, w tym badanie warunków umów o dostawę wody i odprowadzanie ścieków, w kontekście przestrzegania przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. W toku tego badania ocenie poddane zostały warunki umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków zawierane przez Przedsiębiorstwo Komunalne w Wieruszowie S.A.

(dalej zwane: „PK w Wieruszowie” lub „Spółka”) z konsumentami w oparciu o wzorce umowne. W wyniku analizy wzorców umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków oraz wzorców umów o zaopatrzenie w wodę ustalono, że zapis § 8 ust. 3 tych wzorców w brzmieniu: „*Odbiorca usług dokonuje zapłaty za dostarczoną wodę i odprowadzone ścieki w terminie określonym w fakturze, który nie może być krótszy niż 7 dni od daty jej dostarczenia.*” jest sprzeczny z § 17 ust. 1 rozporządzenia Ministra Budownictwa z dnia 28 czerwca 2006 r. w sprawie określania taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryf oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków (tekst jednolity Dz. U. z 2006 r. Nr 127, poz. 886) (dalej zwane: „rozporządzenie Ministra Budownictwa”). Dało to podstawy do przyjęcia, że w przedmiotowej sprawie mogło dojść do naruszenia art. 23a ust. 1 cytowanej ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów z dnia 15 grudnia 2000 r. (dalej zwana: „ustawa o okik”), stąd wszczęcie postępowania administracyjnego w tej sprawie stało się konieczne i uzasadnione.

W związku z powyższym, Prezes Urzędu Postanowieniem Nr 1/61-1/07 z dnia 4 stycznia 2007 r., wszczął z urzędu postępowanie w sprawie podejrzenia stosowania przez PK w Wieruszowie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, polegającej na zamieszczeniu we wzorcach umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków oraz we wzorcach umów o zaopatrzenie w wodę w § 8 ust. 3 zapisu stanowiącego, iż „*Odbiorca usług dokonuje zapłaty za dostarczoną wodę i odprowadzone ścieki w terminie określonym w fakturze, który nie może być krótszy niż 7 dni od daty jej dostarczenia*”, stojącego w sprzeczności z § 17 ust. 1 rozporządzenia Ministra Budownictwa, co może stanowić naruszenie art. 23a ust. 1 ustawy o okik (dowód: karta nr 1).

Prezes Urzędu, na mocy Postanowienia Nr 2/61-1/07 z dnia 4 stycznia 2007 r. (dowód: karta nr 3) zaliczył w poczet dowodów następujące dokumenty uzyskane w toku postępowania wyjaśniającego prowadzonego pod sygn. akt RŁO-401-8/06/TD:

- 1/ pismo PK w Wieruszowie SA z dnia 2 czerwca 2006 r. wraz z załącznikami, sygn. akt RŁO-401-8/06/TD-35 (dowód: karty nr 4-15);
- 2/ pismo PK w Wieruszowie SA z dnia 20 lipca 2006 r. wraz z załącznikami, sygn. akt RŁO-401-8/06/TD-132 (dowód: karty nr 16-44);
- 3/ pismo PK w Wieruszowie SA z dnia 28 września 2006 r., sygn. akt RŁO-401-8/06/TD-177 (dowód: karta nr 45).

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania (dowód: karta nr 3) PK w Wieruszowie w piśmie z dnia 23 stycznia 2007 r. (dowód: karta nr 48) ustosunkowując się do zarzutu wyjaśniło, że umowy, które zawierają kwestionowane postanowienie wskazane w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania zostały zawarte z konsumentami w oparciu o wzorec stosowany w roku 2006. Umowy te są aktualnie realizowane. Od początku 2007 wzorce te zostały zastąpione nowymi, w których zapis tego postanowienia został dostosowany do treści obowiązujących przepisów prawa. W roku 2007 rozliczenia za usługi dostawy wody i odprowadzania ścieków są dokonywane z uwzględnieniem minimalnego terminu płatności tj. 14 dni od daty wysłania lub dostarczenia odbiorcy faktury w inny sposób. Jednocześnie PK w Wieruszowie poinformowała, że wprowadzi stosowną zmianę treści § 8 ust. 3 w drodze aneksów do umów podpisanych w roku 2006. W związku z podjętymi działaniami Spółka wniosła o umorzenie przedmiotowego postępowania. Na dowód PK w Wieruszowie przesłało nowy wzór umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków (dowód: karty nr 49-50) oraz nowy wzór umowy o zaopatrzenie w wodę (dowód: karty nr 51-52) w oparciu o które zawiera umowy od stycznia 2007 r.

W piśmie z dnia 31 stycznia 2007 r. Spółka wskazała, iż umowy, które zawierają niewłaściwie określony termin płatności zostaną zmienione w drodze aneksu, w terminie do 30 czerwca 2007 r. (dowód: karta nr 53).

W dniu 9 lutego 2007 r. Prezes Urzędu zawiadomił Spółkę o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w sprawie i wskazał na możliwość zapoznania się z aktami postępowania (dowód: karta nr 54).

Prezes Urzędu ustalił następujący stan faktyczny:

Przedsiębiorstwo Komunalne w Wieruszowie jest wpisane do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000068398 przez Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi, XX Wydział Krajowego Rejestru Sądowego (dowód: karty nr 23-31).

PK w Wieruszowie prowadzi działalność gospodarczą polegającą na zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków na terenie Miasta oraz Gminy Wieruszów. Podstawę prawną działania Spółki na tym terenie stanowi zezwolenie Burmistrza Wieruszowa z dnia 2 stycznia 2003 r. na prowadzenie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków (dowód: karty nr 17-18).

W swojej działalności PK w Wieruszowie stosuje przy zawieraniu umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków z konsumentami wzorce umowne w rozumieniu art. 384 § 1 k.c. Treść tych dokumentów została opracowana jednostronnie przez PK w Wieruszowie. Konsument nie ma żadnego wpływu na treść postanowień tych wzorców umowy (dowód: karta nr 45).

Przedmiotem analizy Prezesa Urzędu w ramach niniejszego postępowania były umowy zawarte przez Spółkę z konsumentami według wzorców umów pn.: „Umowa nr OF/ /2006/ WK o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków” (dowód: karty nr 19-20) oraz „Umowa nr OF/ /2006/W o zaopatrzenie w wodę” (dowód: karty nr 21-22). Przedmiotowa kontrola wykazała, iż PK w Wieruszowie aktualnie realizuje umowy, w których jednostronnie określiło postanowienie umowne § 8 ust. 3 w brzmieniu: „Odbiorca usług dokonuje zapłaty za dostarczoną wodę i odprowadzone ścieki w terminie określonym w fakturze, który nie może być krótszy niż 7 dni od daty jej dostarczenia” (dowód: karty nr 20 i 22).

Ww. postanowienie jest zawarte w umowach podpisanych przez PK w Wieruszowie z konsumentami w okresie od marca 2006 r. do stycznia 2007 r. (dowód: karty nr 16 i 48).

W piśmie z dnia 23 stycznia 2007 r. Spółka poinformowała, że wprowadzi aneksy do umów zawartych według tych wzorców umowy, które zmienią warunki płatności za usługi dostarczania wody i odprowadzania ścieków zgodnie z minimalnym terminem płatności określonym w przepisach (dowód: karta nr 48). Ponadto w piśmie z dnia 31 stycznia 2007 r. Spółka wskazała jako termin zakończenia wprowadzania zmian - 30 czerwiec 2007 r. (dowód: karta nr 53).

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 23a ust. 1 ustawy o okik przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy. Nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma indywidualnych interesów konsumentów.

Aby uznać działanie za praktykę określoną w art. 23a ust. 1 ustawy o okik niezbędne jest łączne spełnienie trzech przesłanek:

- 1/ działanie przedsiębiorcy,
- 2/ noszące znamiona bezprawności,
- 3/ godzące w zbiorowy interes konsumentów.

Ad 1/

Stosownie do art. 4 pkt 1 ustawy o okik, ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy, rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. – Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178, ze zm.). Zgodnie z art. 66 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. Przepisy wprowadzające ustawę o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2004 r. Nr 173, poz. 1808 ze zm.), ustawa z dnia 19 listopada 1999 r. Prawo działalności gospodarczej straciła moc z dniem wejścia w życie ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2004 r. Nr 173, poz. 1807 ze zm.). Z kolei, przepis art. 86 tej ustawy stanowi, że ilekroć w obowiązujących przepisach jest mowa o przepisach ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. – Prawo działalności gospodarczej, należy przez to rozumieć właściwe przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 cytowanej wyżej ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. Za przedsiębiorców uznaje się także wspólników spółki cywilnej w zakresie wykonywanej przez nich działalności gospodarczej. Ponadto, zgodnie z art. 14 ust. 1 ww. ustawy przedsiębiorca może podjąć działalność gospodarczą po uzyskaniu wpisu do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym. Przepis art. 2 ww. ustawy definiuje działalność gospodarczą jako zarobkową działalność wytwórczą, budowlaną, handlową, usługową oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopaliny ze złóż, a także działalność zawodową wykonywaną w sposób zorganizowany i ciągły.

PK w Wieruszowie jest osobą prawną, która uzyskała osobowość prawną z chwilą wpisu do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym. Jak wskazano powyżej, Spółka jest zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000068398. Przedmiotem działalności gospodarczej Spółki jest zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków.

Prezes Urzędu stwierdza, że PK w Wieruszowie jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy o okik.

W związku z tym pierwsza przesłanka art. 23a ust. 1 ustawy o okik została spełniona.

Ad 2/

Dla uznania działania przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów konieczne jest, aby miało ono charakter bezprawny.

Bezprawność jest to sprzeczność zachowania z przepisami prawa oraz z zasadami współżycia społecznego. Chodzi więc o sprzeczność z szeroko rozumianym porządkiem prawnym jako całością. Pojęcie porządek prawny obejmuje nakazy i zakazy wynikające z

normy prawnej, a także nakazy i zakazy wynikające z norm moralnych i obyczajowych określanych, jako zasady współżycia społecznego. Bezprawność jest czynnikiem o charakterze obiektywnym, niezależnym od wystąpienia szkody, czy od zamiaru podmiotu dopuszczającego się działań bezprawnych. Przy ocenie bezprawności rozważenia wymaga kwestia, czy czyn był zgodny, czy też niezgodny z obowiązującymi zasadami porządku prawnego tj. normami prawa powszechnie obowiązującego a także z nakazami i zakazami wynikającymi z zasad współżycia społecznego.

W przedmiotowej sprawie PK w Wieruszowie postawiono zarzut stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów polegającej na zamieszczeniu we wzorcach umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków oraz we wzorcach umów o zaopatrzenie w wodę zapisu § 8 ust. 3 stanowiącego, iż „Odbiorca usług dokonuje zapłaty za dostarczoną wodę i odprowadzone ścieki w terminie określonym w fakturze, który nie może być krótszy niż 7 dni od daty jej dostarczenia”, stojącego w sprzeczności z § 17 ust. 1 rozporządzenia Ministra Budownictwa, co narusza art. 23 a ust. 1 ustawy o okik.

Aktem prawnym określającym zasady i warunki zbiorowego zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz zbiorowego odprowadzania ścieków jest ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (tekst jednolity Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858) (dalej: „ustawa o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę”). Zgodnie z art. 6 ust. 1 tej ustawy dostarczanie wody lub odprowadzanie ścieków odbywa się na podstawie pisemnej umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków zawartej między przedsiębiorstwem wodociągowo – kanalizacyjnym a odbiorcą usług. Umowa, o której mowa powyżej, zgodnie z art. 6 ust. 3 pkt 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę zawierać powinna m.in. postanowienia dotyczące sposobu i terminów wzajemnych rozliczeń. Szczegółowe uregulowania odnośnie przedmiotowych kwestii zawarte są w wydanym przez ministra właściwego do spraw gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej na podstawie art. 27 ust. 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę rozporządzeniu wykonawczym do w/w ustawy określającym warunki prowadzenia rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków.

Aktem prawnym określającym warunki prowadzenie rozliczeń z tytułu dostarczania wody i odprowadzania ścieków jest rozporządzenie Ministra Budownictwa. Przepis zawarty w § 17 ust. 1 tego rozporządzenia stanowi, iż „*Odbiorca usług dokonuje zapłaty za dostarczoną wodę i odprowadzone ścieki w terminie określonym w fakturze, który nie może być krótszy niż 14 dni od daty jej wysłania lub dostarczenia w inny sposób*”.

Stosownie do tego przepisu termin zapłaty za usługi z zakresu zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków określony w fakturze powinien wynosić co najmniej 14 dni licząc od dnia jej „wysłania lub dostarczenia w inny sposób” konsumentowi. W zawieranych z konsumentami umowach PK w Wieruszowie posługuje się postanowieniem przewidującym, iż „*Odbiorca usług dokonuje zapłaty za dostarczoną wodę i odprowadzone ścieki w terminie określonym w fakturze, który nie może być krótszy niż 7 dni od daty jej dostarczenia*”. Przedmiotowe postanowienie umowne nakłada na konsumentów obowiązek uregulowania należności w terminie 7 dni od daty dostarczenia faktury. W oparciu o treść zawieranych w obrocie konsumenckim umów PK w Wieruszowie zastrzega sobie możliwość działania z naruszeniem przepisów dotyczących warunków prowadzenia rozliczeń za usługi wodociągowe i kanalizacyjne, w wyniku czego zagrożone są interesy najsłabszej grupy uczestników rynku, jakimi są konsumenci. W/w zapisie umowy Spółka skraca o połowę termin, w jakim konsument jest zobowiązany do uregulowania płatności za spełnione

świadczenie, co świadczy o tym, że posługiwanie się w treści zawieranych umów kwestionowanym postanowieniem umownym nosi znamiona bezprawności.

W związku z tym druga przesłanka art. 23a ust. 1 ustawy o okik została spełniona.

Ad 3/

Przesłanka naruszenia zbiorowych interesów konsumentów jest spełniona, gdy działanie lub zaniechanie przedsiębiorcy godzi w interesy konsumentów jako zbiorowości. Przepisy ustawy o okik nie definiują pojęcia zbiorowego interesu konsumentów. Przepis art. 23a ust. 1 ustawy o okik stanowi jedynie, że nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma indywidualnych interesów konsumentów.

Zbiorowy interes konsumentów oznacza interes dotyczący ogółu, a naruszenie tego interesu może mieć miejsce, gdy skutkami działań sprzecznych z ustawą o okik dotknięty jest szerszy krąg uczestników rynku.

W niniejszej sprawie bez wątpienia mamy do czynienia z godzeniem w zbiorowe interesy tych wszystkich konsumentów, których umowy zawierają niedozwolone postanowienie umowne i są aktualnie realizowane.

Okoliczność, iż na podstawie umowy Spółka skraca termin na zapłacenie należności świadczy o tym, że w przedmiotowej sprawie zagrożone są ekonomiczne interesy konsumentów. Działanie PK w Wieruszowie może bowiem doprowadzić do sytuacji, iż konsumenci zachowując minimalny termin płatności, jaki gwarantuje im ustawodawca, nie wywiążą się terminowo z obowiązku płatności na rzecz Spółki. To z kolei wiąże się z możliwością obciążenia ich odsetkami ustawowymi za opóźnienie w zapłacie; zgodnie z treścią analizowanych umów nie uregulowanie należności w terminie zobowiązuje bowiem usługobiorcę do zapłacenia odsetek ustawowych wg obowiązujących przepisów. Wprowadzenie do treści umów postanowienia przewidującego, że konsument ureguje należności w terminie 7 dni od daty dostarczenia faktury może prowadzić zatem do obciążenia konsumentów nieuzasadnionymi odsetkami za zwłokę w płatności w przypadku, gdy nie uiszczą zapłaty w tym terminie. Bezpośrednią konsekwencją posługiwania się w treści zawieranych umów kwestionowanym postanowieniem jest możliwość powstania po stronie konsumentów negatywnych skutków o charakterze finansowym. Opisana praktyka PK w Wieruszowie godzi zatem w ekonomiczne interesy konsumentów.

Widoczne jest więc, że bezprawne zachowanie PK w Wieruszowie narusza uprawnienia kręgu konsumentów, których sytuacja jest identyczna i wspólna dla całej grupy faktycznych kontrahentów Spółki.

W związku z tym trzecia przesłanka art. 23a ust. 1 ustawy o okik została spełniona.

Biorąc powyższe pod uwagę stwierdza się, że w przedmiotowej sprawie zostały spełnione wszystkie przesłanki praktyki określonej w art. 23a ust. 1 ustawy o okik

Prezes Urzędu nie przychylił się do wniosku PK w Wieruszowie o umorzenie postępowania w przedmiotowej sprawie. Zgodnie z art. 105 § 1 kpa postępowanie administracyjne podlega umorzeniu tylko wtedy, gdy z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe. Bezprzedmiotowość postępowania oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Umorzenie postępowania nie jest zależne ani od woli organu administracji, ani, tym bardziej pozostawione do uznania organu – organ ten jest zobowiązany do umorzenia postępowania w przypadku stwierdzenia

beprzedmiotowości. Ponieważ Prezes Urzędu nie stwierdził beprzedmiotowości niniejszego postępowania nie mógł przychylić się do wniosku Spółki o umorzenie postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

W dniu 21 kwietnia 2007 r. weszła w życie ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 50, poz.331) na podstawie której straciła moc ustawa z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2005 r., Nr 244, poz. 2080, ze zm.: Dz. U. z 2006 r. Nr 157, poz.1119, Dz. U. z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, Dz. U. z 2006r. Nr 249, poz. 1834). Jednakże zgodnie z art. 131 ust.1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 50, poz. 331) do postępowań wszczętych przed dniem 21 kwietnia 2007 r. stosuje się przepisy ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów.

Sąd należało orzec jak w sentencji decyzji.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy o okik w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura w Łodzi.

*Z upoważnienia
Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji
i Konsumentów*

Zastępca Dyrektora Delegatury w
Łodzi

Barbara Romańczak-Graca

Otrzymuje:

Przedsiębiorstwo Komunalne
w Wieruszowie Spółka Akcyjna
ul. Biskupa St. Bareły 13
98-400 Wieruszów